

- d) Impost sobre successions i donacions.
- e) La imposició general sobre les vendes en la seva fase minorista.
- f) Els impostos sobre consums específics en la seva fase minorista, llevat dels recaptats mitjançant monopolis fiscals.
- g) Els tributs sobre el joc.

L'eventual supressió o modificació d'algun d'aquests tributs implica la modificació o extinció de la cessió.»

48. Disposició addicional segona.

«Per a la celebració d'eleccions, cal atènyer-se al que disposin les Corts Generals, amb la finalitat exclusiva de coordinar el calendari de les diverses consultes electorals.»

Article segon.

Queda suprimit el precepte següent: article 25.

Article tercer.

Els articles enumerats a continuació, el text dels quals resta inalterat, modifiquen la numeració en la forma que s'indica:

- L'article 30 passa a ser l'article 29.
- L'article 32 passa a ser l'article 31.
- L'article 34 passa a ser l'article 33.
- L'article 35 passa a ser l'article 34.
- L'article 37 passa a ser l'article 36.
- L'article 38 passa a ser l'article 37.
- L'article 40 passa a ser l'article 39.
- L'article 44 passa a ser l'article 43.
- L'article 46 passa a ser l'article 45.
- L'article 49 passa a ser l'article 48.

Article quart.

Es modifiquen els continguts i la denominació dels títols que s'indiquen, que queden redactats de la manera següent:

- a) Títol preliminar. Conté des de l'article 1 fins a l'article 7, inclusivament.
- b) Títol I: «De l'organització institucional de la Comunitat de Madrid». Conté des de l'article 8 fins a l'article 25, ambdós inclusivament.

Article cinquè.

Es modifiquen els capítols del títol I, que adopten la denominació següent:

- Capítol I: «De l'Assemblea de Madrid».
- Capítol II: «Del president».
- Capítol III: «Del Govern».

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 7 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

16303 LLEI 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament. («BOE» 162, de 8-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Antecedents

La política espanyola de cooperació per al desenvolupament té bàsicament el seu origen en la declaració que conté el preàmbul de la Constitució de 1978, en la qual la Nació espanyola proclama la seva voluntat de col·laborar en l'enfortiment d'unes relacions pacífiques i de cooperació eficaç entre tots els pobles de la Terra.

La política de cooperació internacional per al desenvolupament constitueix un aspecte fonamental de l'acció exterior dels estats democràtics amb relació als països que no han assolit el mateix nivell de desenvolupament, basada en una concepció interdependent i solidària de la societat internacional i de les relacions que s'hi desenvolupen.

A aquesta concepció de la interdependència en les relacions internacionals i de la necessitat d'una política de cooperació internacional per al desenvolupament respon específicament el mandat que conté el preàmbul de la Constitució espanyola de contribuir a l'enfortiment d'unes relacions pacífiques i de cooperació eficaç entre tots els pobles de la Terra.

Des que Espanya va deixar de ser considerada, el 1981, com a país receptor d'ajut internacional, la formulació progressiva i la posada en pràctica d'aquesta política va haver de tenir en compte fets rellevants, com ara, entre altres, l'ingrés d'Espanya als diferents bancs regionals de desenvolupament (Banc Interamericà, Banc Africà i Banc Asiàtic), complementats per la nostra participació en tots els organismes de caràcter econòmic i financer dedicats a la cooperació per al desenvolupament, en particular els fons i els programes de la Unió Europea. D'altra banda, la creació, pel Reial decret llei 16/1976, de 24 d'agost, del Fons d'Ajut al Desenvolupament, constitueix un instrument de molta importància dins la cooperació bilateral d'Espanya amb països menys desenvolupats.

Amb aquesta perspectiva, a la qual se sumen les activitats del Ministeri d'Afers Estrangers en matèria de cooperació per al desenvolupament, tant l'Informe sobre la Cooperació Internacional a Espanya, elaborat per la Comissió d'Assumptes Exteriors del Senat, com la subsegüent Moció sobre Cooperació Internacional d'Espanya per al Desenvolupament, aprovada pel Ple de la Cambra esmentada el 1984, van suposar un punt d'arrencada, a partir del qual es va abordar primerament la tasca de definir l'estructura orgànica de la cooperació per al desenvolupament.

El Reial decret 1485/1985, de 28 d'agost, pel qual es va establir l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Afers Estrangers, va crear la Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, de la qual van passar a dependre tots els centres directius i els organismes autònoms encarregats de les relacions culturals i econòmiques i de la cooperació científica i tècnica. El Reial decret 451/1986, de 21 de febrer, va

crear, posteriorment, la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional, com a òrgan de suport per a la coordinació de l'Administració de l'Estat en la matèria.

Amb la finalitat de reconduir la dispersió de competències que caracteritzava la nostra cooperació per al desenvolupament, mitjançant el Reial decret 1527/1988, d'11 de novembre, es va crear l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Afers Estrangers, en què es van concentrar les competències relatives a la cooperació bilateral amb els països en via de desenvolupament, fins aleshores atribuïdes fragmentàriament a diversos òrgans. Aquesta mateixa norma va crear l'Oficina de Planificació i Avaluació, unitat dependent directament del secretari d'Estat, encarregada de la planificació i l'avaluació del nostre programa d'ajut al desenvolupament, en particular de l'elaboració i supervisió dels plans anuals de cooperació internacional.

Més recentment, s'han operat una sèrie de canvis de divers abast relatius a l'estructura orgànica de la cooperació per al desenvolupament. Així, mitjançant el Reial decret 1141/1996, de 23 de maig, s'ha reestructurat l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, i d'aquesta manera s'ha completat la modificació ja feta pel Reial decret 2492/1994, de 23 de desembre, que va refondre els tres instituts amb rang de direcció general als dos actuals, l'Institut de Cooperació Iberoamericana i l'Institut de Cooperació amb el Món Àrab, la Mediterrània i els Països en Desenvolupament.

D'altra banda, el Reial decret 795/1995, de 19 de maig, en compliment del que disposa la disposició addicional vint-i-nou de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, va crear el Consell de Cooperació per al Desenvolupament, com a òrgan de participació dels diversos agents socials implicats en aquesta matèria.

Ahora que se'n definia l'estructura orgànica, les línies directores de la política espanyola per a la cooperació per al desenvolupament, aprovades pel Consell de Ministres el desembre de 1987, van establir, per primera vegada, els principis rectoris, objectius, finalitats, mitjans i instruments de la nostra cooperació internacional per al desenvolupament. L'ingrés d'Espanya al Comitè d'Ajut al Desenvolupament de l'OCDE, el desembre de 1991, constitueix una fita en la consolidació de la nostra cooperació per al desenvolupament, per tal com ens obliga a adaptar-la i a coordinar-la amb la dels principals donants del món, membres del Comitè.

Consegüentment, el Congrés dels Diputats, en l'Informe sobre els Objectius i les Línies Generals de la Política Espanyola de Cooperació i Ajut al Desenvolupament, aprovat pel Ple de la Cambra el novembre de 1992, a més de marcar les pautes de la nova política espanyola de cooperació i ajut al desenvolupament, va assenyalar la necessitat d'aprovar un conjunt normatiu adequat al futur model de cooperació i d'adoptar una sèrie de mesures d'organització administrativa que ajudessin a millorar la coordinació interna de l'Administració de l'Estat en aquest àmbit d'actuació. En aquest mateix sentit es va pronunciar el Comitè d'Ajut al Desenvolupament en ocasió de l'examen del programa d'ajut espanyol que va fer l'abril de 1994, en suggerir, entre altres aspectes, la conveniència de més avenços en el desenvolupament de la legislació apropiada, una coordinació més ajustada, una capacitat més gran per a la planificació a llarg termini i una programació de l'ajut més centralitzada.

Finalment, el Senat, en l'Informe de la Ponència d'Estudi de la Política Espanyola de Cooperació per al Desenvolupament, del novembre de 1994, va tornar a expressar la recomanació que es procedís a elaborar la legislació que suplís el buit normatiu existent i que abordés els principals problemes de la cooperació espanyola per al desenvolupament.

II

Estat actual de la cooperació

En els últims anys, la cooperació espanyola ha viscut un desenvolupament extraordinari pel que fa a l'increment dels recursos destinats a aquesta finalitat i a l'impuls de totes les administracions públiques, Administració Central, comunitats autònomes i corporacions locals, entre la societat civil dels valors de la cooperació i solidaritat internacional per mitjà de programes i projectes de sensibilització i conscienciació dels ciutadans amb relació als problemes globals i particulars relacionats amb la cooperació al desenvolupament, incloent-hi l'objectiu que fixen les Nacions Unides de destinar l'1 per 100 del PIB als països en via de desenvolupament.

Tanmateix, l'augment dels fons dedicats a la cooperació, mostra de la solidaritat d'Espanya i en bona mesura propiciat per la sensibilització creixent del conjunt de la societat, no ha d'amagar les greus disfuncionalitats que en ocasions ha patit el nostre programa d'ajut.

L'adopció de la Llei de cooperació implica l'oportunitat d'articular en un únic text el conjunt de mesures i instruments que han anat configurant la nostra política de cooperació al desenvolupament. Al costat però d'aquest esforç d'integració normativa, de codificació, també cal revisar i actualitzar el marc avui existent per tal de respondre de manera adequada a una realitat canviant. El mateix s'ha de dir dels principis i els objectius que inspiren la nostra política de cooperació al desenvolupament, que requereixen una definició d'acord amb els reptes actuals del desenvolupament. Alhora, la Llei de cooperació no pot eludir els problemes que presenta el marc actual: rigidesa excessiva en els procediments administratius, necessitat de més transparència, mecanismes d'avaluació objectivables, etc.

L'alt nombre d'institucions i entitats que participen en la política de cooperació ha propiciat el desenvolupament d'un programa d'ajut desconcentrat i descentralitzat i on cal assolir la col·laboració, la complementarietat i la coordinació adequades entre les diverses administracions públiques i els diferents actors de la cooperació, capaç d'assegurar i garantir la major eficàcia i coherència del programa d'ajut.

D'altra banda, el consens bàsic que ha de ser a la base de la política de cooperació internacional per al desenvolupament només es pot aconseguir mitjançant la implicació activa dels diversos agents socials operatius, especialment de les organitzacions no governamentals, i la reconducció a un esquema eficaç i coherent dels diversos esforços a favor del desenvolupament que fa Espanya.

Aquesta necessitat d'unir voluntats fa imprescindible que el Parlament participi en la formulació de les línies essencials i en la definició de les prioritats estratègiques d'aquesta política. Anàlogament, l'òrgan de govern competent per coordinar la política de cooperació ha de disposar de prou rang, mitjans i atribucions per garantir una sintonia més bona de tots els agents administratius que actuen en la consecució dels objectius fixats, per coordinar la presència d'Espanya en els organismes internacionals relacionats amb l'ajut al desenvolupament i per elaborar, amb la participació dels diversos agents implicats, els criteris adequats dirigits a l'establiment d'una política eficaç i coherent de desenvolupament, que han de ser palesos en la planificació plurianual que es presenta al Congrés dels Diputats després de ser aprovada pel Govern.

Respecte d'això, cal afirmar que la planificació, juntament amb el seguiment i l'avaluació de la cooperació, requereix dotar-se d'instruments que permetin no solament valorar la programació i l'assignació adequada dels

recursos i la gestió deguda, sinó l'eficàcia dels criteris adoptats. El principal mecanisme planificador, el Pla anual de cooperació internacional, s'ha limitat a servir d'instrument estadístic, centrat en l'estimació quantitativa dels recursos destinats a la cooperació, més que no pas com un autèntic pla vàlid per assenyalar amb antelació els objectius i els resultats que aquesta política ha d'assolir. Per tant, cal establir les bases per planificar, a mitjà i a curt termini, el nostre programa d'ajut, incloent en la planificació la gamma variada d'agents que participen en la cooperació espanyola per al desenvolupament.

Juntament amb aquests dos aspectes de la política de cooperació per al desenvolupament hi ha dos aspectes més que també demanen una atenció preferent, i que aquesta Llei preveu, relatius a la definició dels objectius i les prioritats de la cooperació pública espanyola, les seves modalitats i instruments, un dels quals és la creació de noves modalitats creditícies gestionades pel Ministeri d'Afers Estrangers, el personal de cooperació, la definició de les organitzacions no governamentals de desenvolupament, el reconeixement del règim fiscal especial aplicable a aquestes organitzacions i a les aportacions que rebin, així com un tractament pressupostari específic per a la cooperació, en què es prevegi la possibilitat d'adquirir compromisos de despeses de caràcter plurianual en els programes de cooperació que ho requereixin.

III

Estructura de la Llei

Aquesta Llei de cooperació internacional per al desenvolupament s'organitza al voltant de sis eixos fonamentals, que constitueixen els sis capítols en què s'integra l'articulat. El capítol I, dedicat a la política espanyola de cooperació per al desenvolupament, destina la secció 1a al règim jurídic, amb la definició, en l'article 1, de l'objecte de la Llei i l'àmbit d'aplicació, i la secció 2a estableix els principis, els objectius i les prioritats de la política espanyola de cooperació per al desenvolupament. El capítol II es refereix a la planificació i inclou els instruments i les modalitats de la cooperació pública espanyola, recull entre els instruments la cooperació tècnica i l'economicofinancera i distingeix entre la cooperació canalitzada per la via bilateral o multilateral.

El capítol III fa referència a l'atribució de competències dels òrgans operatius en la definició, formulació i execució de la política espanyola de cooperació per al desenvolupament, la secció 1a recull els òrgans rectors (Congrés dels Diputats, Govern, ministre d'Afers Estrangers, altres ministeris i Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica), i la secció 3a, els òrgans consultius i de coordinació (Consell de Cooperació per al Desenvolupament, Comissió Interministerial de Cooperació Internacional i Comissió Interterritorial de Cooperació, instància aquesta última creada per la mateixa Llei i que, com els altres dos òrgans i d'acord amb el que assenyala l'article 21, posteriorment ha de ser objecte de desplegament normatiu). La secció 4a, dedicada als òrgans executius, es refereix a l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, l'organització, les finalitats, les funcions i les competències de la qual es regulen per la seva norma específica, i a les Oficines Tècniques de Cooperació. El capítol IV recull els recursos materials assignats a l'execució de la política espanyola de cooperació i distingeix entre els canalitzats multilateralment i bilateralment. La disposició addicional primera inclou la possibilitat d'establir programes pressupostaris plurianuals. El capítol V és dedicat al personal al servei de l'Administració de l'Estat en l'àmbit de la

cooperació oficial per al desenvolupament, i distingeix entre personal en territori nacional i el destacat a l'exterior.

Finalment, el capítol VI de la Llei aborda el context social de la cooperació; la secció 1a és dedicada a la cooperació no governamental, incloent-hi la formulació del principi de foment estatal de la cooperació no governamental, la definició de les organitzacions privades de cooperació per al desenvolupament i el seu registre públic, els sistemes d'ajuts i subvencions, reglamentats per mitjà de la seva normativa específica, i l'establiment d'incentius fiscals.

Pel que fa a la regulació del règim fiscal de les organitzacions no governamentals per al desenvolupament i dels incentius aplicables a les aportacions que s'hi efectuen, la Llei preveu que se'ls apliqui el règim que preveu el títol II de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, sempre que aquestes organitzacions tinguin la forma jurídica i compleixin els requisits que exigeix aquesta norma.

En l'àmbit de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i de l'impost sobre el valor afegit s'introdueixen dos preceptes específics que donen entrada a l'aplicació de determinades exempcions a les activitats de cooperació per al desenvolupament. Pel que fa a les aportacions efectuades per persones físiques i jurídiques a organitzacions no governamentals de desenvolupament, la Llei preveu la possibilitat d'aplicar els incentius que preveu la Llei 30/1994, de 24 de novembre, sempre que aquestes aportacions compleixin les condicions que exigeix l'esmentada Llei i que s'efectuïn en favor d'entitats incloses en el seu àmbit d'aplicació. També es preveu que les activitats de cooperació al desenvolupament puguin ser incloses en les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any entre les activitats i els programes prioritaris de mecenatge, a efectes de l'aplicació de les aportacions que s'hi efectuïn d'incentius fiscals incrementats.

La secció 2a es dedica al voluntariat al servei de la cooperació per al desenvolupament, la 3a es refereix als cooperants i la regulació del seu Estatut i la 4a estableix i regula, amb caràcter general, el foment de la participació social a la cooperació per al desenvolupament. La Llei es tanca amb dues disposicions addicionals, dues de transitòries, una de derogatòria i tres de finals.

CAPÍTOL I

La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament

SECCIÓ 1a

Article 1. *Objecte de la Llei i àmbit d'aplicació.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació del règim jurídic de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament.

S'integren dins de la cooperació internacional per al desenvolupament el conjunt de recursos i capacitats que Espanya posa a disposició dels països en via de desenvolupament, a fi de facilitar-ne i impulsar-ne el progrés econòmic i social, i per contribuir a l'eradicació de la pobresa en el món en totes les seves manifestacions.

La cooperació espanyola impulsa processos de desenvolupament que atenen la defensa i la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, les necessitats de benestar econòmic i social, la sostenibilitat i la regeneració del medi ambient, en els països que tenen nivells de pobresa elevats i en aquells que es troben en transició cap a la consolidació plena de les seves institucions

democràtiques i la seva inserció en l'economia internacional.

2. En conseqüència, aquesta Llei s'aplica al conjunt d'activitats que es tradueixen en transferències de recursos públics materials i humans que l'Administració General de l'Estat, per si mateix o en col·laboració amb entitats privades, destina als països en via de desenvolupament directe o per mitjà d'organitzacions multilaterals.

Així mateix, estableix els principis, els objectius i les prioritats de la política de cooperació internacional per al desenvolupament del conjunt de les administracions públiques espanyoles i els sistemes de relació i col·laboració entre les administracions públiques esmentades.

Perquè aquests recursos tinguin la consideració d'Ajut Oficial al Desenvolupament (AOD) han de complir els requisits que marca el Comitè d'Ajut al Desenvolupament de l'OCDE (CAD).

SECCIÓ 2a

Principis, objectius i prioritats de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament

Article 2. *Principis.*

La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, inspirada en la Constitució, expressa la solidaritat del poble espanyol amb els països en desenvolupament i, particularment, amb els pobles més desfavorits d'altres nacions, i es basa en un ampli consens polític i social a escala nacional, d'acord amb els principis següents:

a) El reconeixement de l'ésser humà en la seva dimensió individual i col·lectiva, com a protagonista i destinatari últim de la política de cooperació per al desenvolupament.

b) La defensa i la promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals, la pau, la democràcia i la participació ciutadana en condicions d'igualtat per a dones i homes i, en general, la no-discriminació per raó de sexe, raça, cultura o religió, i el respecte a la diversitat.

c) La necessitat de promoure un desenvolupament humà global, interdependent, participatiu, sostenible i amb equitat de gènere en totes les nacions, procurant que s'apliqui el principi de coresponsabilitat entre els estats, per tal d'assegurar i potenciar l'eficàcia i la coherència de les polítiques de cooperació al desenvolupament amb l'objectiu d'eradicar la pobresa en el món.

d) La promoció d'un creixement econòmic durador i sostenible dels països juntament amb mesures que promoguin la redistribució equitativa de la riquesa per afavorir la millora de les condicions de vida i l'accés als serveis sanitaris, educatius i culturals, així com el benestar de les seves poblacions.

e) El respecte als compromisos adoptats al si dels organismes internacionals.

Article 3. *Objectius.*

La política de cooperació internacional per al desenvolupament és part de l'acció exterior de l'Estat i es basa en el principi d'unitat d'acció de l'Estat a l'exterior.

El principi d'unitat d'acció de l'Estat a l'exterior s'aplica d'acord amb la normativa vigent i en el marc de les competències de les diferents administracions públiques.

La política de cooperació internacional per al desenvolupament determina estratègies i accions dirigides a la promoció del desenvolupament sostenible humà, social i econòmic per contribuir a l'eradicació de la pobresa en el món a través dels objectius següents:

a) Fomentar amb recursos humans i materials el desenvolupament dels països més desfavorits perquè

puguin assolir un creixement econòmic amb un repartiment més equitatiu dels fruits del desenvolupament, afavorint les condicions per a l'èxit d'un desenvolupament autosostingut a partir de les capacitats dels beneficiaris, propiciant una millora del nivell de vida de les poblacions beneficiàries, en general, i dels estrats més necessitats, en particular, i promovent més garanties d'estabilitat i participació democràtica en el marc del respecte als drets humans i les llibertats fonamentals de dones i homes.

b) Contribuir a un equilibri més gran en les relacions polítiques, estratègiques, econòmiques i comercials, i promoure així un marc d'estabilitat i seguretat que garanteixi la pau internacional.

c) Prevenir i atendre situacions d'emergència mitjançant la prestació d'accions d'ajut humanitari.

d) Afavorir la instauració i la consolidació dels règims democràtics i el respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

e) Impulsar les relacions polítiques, econòmiques i culturals amb els països en via de desenvolupament, des de la coherència amb els principis i altres objectius de la cooperació.

Article 4. *Principi de coherència.*

Els principis i els objectius assenyalats en els articles anteriors informen totes les polítiques que apliquen les administracions públiques en el marc de les seves competències respectives i que poden afectar els països en via de desenvolupament.

Article 5. *Prioritats.*

La política espanyola de cooperació per al desenvolupament, com a reflex de la diversitat de situacions sobre les quals opera i del diferent grau d'urgència per emprendre les accions d'intervenció concretes, s'articula al voltant de dos eixos de prioritats que en determinen les línies d'actuació preferent:

a) Geogràfiques, orientades a les regions i països que són objecte preferent de la cooperació espanyola.

b) Sectorials, dirigides a determinats àmbits d'actuació preferent.

La definició d'aquestes prioritats, que són establertes periòdicament en els plans directors quadriennals successius als quals es refereix l'article 8, respon als objectius de la política exterior de l'Estat, té en compte les consideracions que assenyalava l'article anterior, i posa especial atenció en la cooperació amb els països menys desenvolupats econòmicament i socialment i, dins d'aquests, en els sectors més desfavorits.

Article 6. *Prioritats geogràfiques.*

1. Marc bilateral. Sens perjudici de l'establiment d'altres àrees territorials segons el que estableix l'article 5, es consideren àrees geogràfiques d'actuació preferent els països d'Iberoamèrica, els països àrabs del nord de l'Àfrica i d'Orient Mitjà, i també aquells altres menys desenvolupats amb què Espanya manté vincles especials de caràcter històric o cultural.

2. Marc multilateral. Espanya ha d'impulsar la coherència de les polítiques comunitàries, la construcció progressiva de la política de cooperació al desenvolupament de la Unió Europea i ha de contribuir a la seva aplicació i execució eficaces, amb especial atenció als països i a les àrees esmentades en l'apartat anterior.

D'altra banda, Espanya participa activament en els organismes internacionals de cooperació per al desen-

volupament de què és membre, tant financers com no financers, i col·labora en la consecució dels seus objectius amb l'adopció de les mesures que siguin més adequades.

Article 7. *Prioritats sectorials.*

La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, en l'objectiu de lluitar contra la pobresa en totes les seves manifestacions, s'orienta especialment a les prioritats sectorials següents:

a) Serveis socials bàsics, amb incidència especial en la salut, el sanejament, l'educació, l'obtenció de la seguretat alimentària i la formació de recursos humans.

b) Dotació, millora o ampliació d'infraestructures. Desenvolupament de la base productiva i foment del sector privat.

c) Protecció i respecte dels drets humans, igualtat d'oportunitats, participació i integració social de la dona i defensa dels grups de població més vulnerables (menors, amb especial atenció a l'eradicació de l'explotació laboral infantil, refugiats, desplaçats, retornats, indígenes, minories).

d) Enfortiment de les estructures democràtiques i de la societat civil i suport a les institucions, especialment les més pròximes al ciutadà.

e) Protecció i millora de la qualitat del medi ambient, conservació racional i utilització renovable i sostenible de la biodiversitat.

f) Cultura, amb especial incidència en la defensa dels aspectes que defineixen la identitat cultural dirigida al desenvolupament endogen i els que afavoreixen la promoció cultural i el lliure accés a equipaments i serveis culturals de tots els sectors de la població potencialment beneficiària.

g) Desenvolupament de la investigació científica i tecnològica i la seva aplicació als projectes de cooperació per al desenvolupament.

CAPÍTOL II

Planificació, instruments i modalitats de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament

Article 8. *Planificació.*

1. La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament s'estableix per mitjà de plans directors i plans anuals.

2. El pla director, element bàsic de la planificació de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, es formula quadriennalment i conté les línies generals i les directrius bàsiques de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, assenyala els objectius i les prioritats, així com els recursos pressupostaris indicatius que han d'orientar l'actuació de la cooperació espanyola durant aquest període, i incorpora els documents d'estratègia relatius a cada sector de la cooperació, zona geogràfica i països que siguin objecte preferent de la cooperació.

3. Els plans anuals desenvolupen amb aquesta periodicitat els objectius, les prioritats i els recursos que estableix el pla director.

Article 9. *Instruments.*

La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament es posa en pràctica a través dels instruments següents:

- a) Cooperació tècnica.
- b) Cooperació econòmica i financera.

c) Ajut humanitari, tant alimentari com d'emergència, incloent-hi operacions de manteniment de la pau, instrumentat per mitjà d'acords bilaterals o multilaterals.

d) Educació per al desenvolupament i la sensibilització socials.

Article 10. *Cooperació tècnica.*

La cooperació tècnica per al desenvolupament inclou qualsevol modalitat d'assistència dirigida a la formació de recursos humans del país receptor, que en millori els nivells d'instrucció, ensinistrament, qualificació i capacitats tècniques i productives en els àmbits institucional, administratiu, econòmic, sanitari, social, cultural, educatiu, científic o tecnològic.

La cooperació tècnica s'articula mitjançant programes i projectes de reforç de formació i capacitació en tots els sectors i nivells, i mitjançant programes i projectes d'assessorament tècnic amb assistència d'experts, agents socials, organitzacions no governamentals, empreses espanyoles, aportació d'estudis o transferència de tecnologies.

Article 11. *Cooperació econòmica i financera.*

La cooperació econòmica s'expressa per mitjà d'aportacions destinades a projectes d'inversió per a l'augment del capital físic dels països beneficiaris i a projectes d'ajut als sectors econòmics (agroalimentari, educatiu, sanitari, infraestructures, transport i altres).

La cooperació financera es manifesta a través de contribucions oficials a organismes internacionals de caràcter econòmic i financer, acords financers d'alleujament o condonació de deute subscrits per via bilateral o multilateral, donacions, préstecs o ajuts instrumentats perquè els països receptors puguin afrontar dificultats conjunturals d'ajust a les seves balances de pagaments, i els establerts en termes concessionals als quals es refereix l'article 28, així com dotacions als fons ja existents d'ajut a l'equipament, gestionats directament per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional a càrrec del seu pressupost.

Article 12. *Ajut humanitari.*

L'ajut humanitari consisteix en la tramesa urgent, amb caràcter no discriminatori, del material d'auxili necessari, incloent-hi l'ajut alimentari d'emergència, per protegir vides humanes i alleugerir la situació de les poblacions víctimes de catàstrofe natural o causada per l'home o que pateixen una situació de conflicte bèl·lic. Duen a terme aquest ajut les administracions públiques directament o per mitjà d'organitzacions no governamentals i organismes internacionals.

L'ajut humanitari pot donar pas a activitats de rehabilitació, de reconstrucció d'infraestructures, de restabliment institucional o de reinserció de poblacions afectades, de manera que es promogui la màxima coordinació possible entre les entitats que col·laboren i el respecte a les institucions o les organitzacions locals, a fi de tenir en compte els objectius del desenvolupament a mitjà i llarg termini. Aquest instrument també inclou l'aportació de productes alimentaris i d'implementes i entrades agrícoles a països en desenvolupament amb problemes d'insuficiència alimentària, a fi de potenciar-ne l'autoprovèïment i garantir-hi la seguretat alimentària, com a base del seu procés de desenvolupament.

La cooperació espanyola promou el respecte al dret humanitari, i en aquest àmbit dona suport a mesures per a la prevenció i la resolució de conflictes, incloent-hi les operacions de manteniment i consolidació de la pau,

instrumentades per mitjà d'acords bilaterals o multilaterals.

Article 13. *Educació per al desenvolupament i la sensibilització social.*

S'entén per educació per al desenvolupament i la sensibilització social el conjunt d'accions que duen a terme les administracions públiques, directament o en col·laboració amb les organitzacions no governamentals per al desenvolupament, per promoure activitats que afavoreixin que la societat percebi millor els problemes que afecten els països en desenvolupament i que estimulin la solidaritat i la cooperació actives amb aquests països, per la via de campanyes de divulgació, serveis d'informació, programes formatius, suport a iniciatives en favor del comerç just i el consum responsable respecte dels productes procedents dels països en desenvolupament.

Article 14. *Modalitats.*

1. Els programes, els projectes i les accions de cooperació per al desenvolupament es poden finançar i executar de manera bilateral o multilateral.

2. La cooperació bilateral consisteix en el conjunt d'activitats de cooperació per al desenvolupament que duen a terme les administracions públiques directament amb el país receptor o bé les instrumentades per mitjà d'organitzacions de desenvolupament que no tenen caràcter oficial.

3. La cooperació multilateral és la que es du a terme a través de transaccions de qualsevol mena o les contribucions efectuades a organitzacions internacionals les activitats de les quals s'adrecen totalment o parcialment a la promoció del benestar econòmic i social de les poblacions dels països en via de desenvolupament.

El caràcter multilateral d'aquestes organitzacions es determina a través de l'aplicació dels criteris següents:

a) Que es tracti d'una agència, institució o organització els membres de la qual són governs.

b) Que sigui un fons gestionat de manera autònoma per un dels òrgans multilaterals compresos a l'apartat a).

CAPÍTOL III

Òrgans competents en la formulació i l'execució de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament

SECCIÓ 1a

Òrgans rectors

Article 15. *El Congrés dels Diputats.*

1. Correspon al Congrés dels Diputats establir cada quatre anys, en la forma i la manera que es determini i a proposta i iniciativa del Govern, les línies generals i les directrius bàsiques de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament. A aquest efecte, el Govern ha de trametre al Congrés dels Diputats, després de ser aprovat, el pla director plurianual a què es refereix l'article 8 perquè sigui debatut i dictaminat.

2. El Congrés dels Diputats ha de debatre anualment, en la forma i la manera que es determini i a proposta i iniciativa del Govern, la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament. A aquest efecte, el Govern ha de trametre a la Cambra, després de ser aprovat, el pla anual a què es refereix l'article 8 perquè sigui debatut i dictaminat.

3. S'ha de constituir la Comissió Parlamentària de Cooperació Internacional per al Desenvolupament en el Congrés dels Diputats, de conformitat amb el que disposi el Reglament de la Cambra. Aquesta Comissió ha de ser informada pel Govern del nivell d'execució i del grau d'acompliment dels programes, els projectes i les accions compresos en el pla director i el pla anual, i ha de conèixer l'avaluació de la cooperació, així com els resultats que en el Document de Seguiment del Pla Anual de l'exercici precedent.

Article 16. *El Govern.*

El Govern defineix i dirigeix la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament.

A proposta del ministre d'Afers Estrangers, el Govern aprova el pla director i el pla anual.

Article 17. *El ministre d'Afers Estrangers.*

El ministre d'Afers Estrangers, responsable de l'execució de la política exterior de l'Estat, també és el responsable de la direcció de la política de cooperació internacional per al desenvolupament i de la coordinació dels òrgans de l'Administració General de l'Estat que, en l'àmbit de les seves competències, duguin a terme actuacions en aquesta matèria amb l'observança del principi d'unitat d'acció a l'exterior.

Article 18. *Altres ministeris.*

Els ministeris que duguin a terme activitats en matèries de cooperació internacional per al desenvolupament són responsables de l'execució dels programes, els projectes i les accions dins l'àmbit de les seves competències, que són coordinades per mitjà dels òrgans que estableix a aquest efecte aquesta Llei, amb l'observança del principi d'unitat d'acció de l'Estat a l'exterior.

Article 19. *La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica (SECIPI).*

1. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica és l'òrgan del Ministeri d'Afers Estrangers que, per delegació del seu titular, coordina la política de cooperació per al desenvolupament, administra els recursos a què es refereix l'article 28.1, assegura la participació espanyola en les organitzacions internacionals d'ajut al desenvolupament i defineix la posició d'Espanya en la formulació de la política comunitària de desenvolupament.

2. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, com a òrgan superior del Ministeri d'Afers Estrangers, assisteix el titular del Departament en la formulació i l'execució de la política de cooperació per al desenvolupament i també assumeix la programació, la direcció, el seguiment i el control de les activitats consegüents.

3. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, amb el dictamen previ del Consell de Cooperació al Desenvolupament i de la Comissió Interterritorial de Cooperació, formula la proposta del pla director i del pla anual, així com la definició de les prioritats territorials i sectorials a què es refereix l'article 5.

4. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica avalua la política de cooperació per al desenvolupament, els programes i els projectes finançats amb fons de l'Estat en curs d'execució i els finalitzats, des de la seva concepció i definició fins

als seus resultats. L'avaluació té en compte la pertinència dels objectius i el grau de consecució, com també l'eficiència i l'eficàcia assolides, l'impacte aconseguit i la viabilitat comprovada en els programes i projectes ja finalitzats.

SECCIÓ 2a

Comunitats autònomes i entitats locals

Article 20. *Cooperació per al desenvolupament de les comunitats autònomes i entitats locals.*

1. La cooperació per al desenvolupament que es faci des de les comunitats autònomes i les entitats locals, expressió solidària de les seves respectives societats, s'inspira en els principis objectius i prioritats que estableix la secció 2a del capítol I d'aquesta Llei.

2. L'acció de les entitats esmentades en la cooperació per al desenvolupament es basa en els principis d'autonomia pressupostària i d'autoresponsabilitat en el seu desenvolupament i en la seva execució, i ha de respectar les línies generals i les directrius bàsiques que estableixi el Congrés dels Diputats a què es refereix l'article 15.1 d'aquesta Llei i el principi de col·laboració entre administracions públiques pel que fa a l'accés i la participació de la informació i el màxim aprofitament dels recursos públics.

SECCIÓ 3a

Òrgans consultius i de coordinació

Article 21. *Òrgans consultius i de coordinació de cooperació per al desenvolupament.*

Els òrgans consultius i de coordinació de cooperació per al desenvolupament són:

- a) El Consell de Cooperació al Desenvolupament.
- b) La Comissió Interterritorial de Cooperació per al Desenvolupament.
- c) La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.

La composició, les competències, l'organització i les funcions s'hi estableixen en les normes de desenvolupament reglamentari corresponents.

Article 22. *El Consell de Cooperació al Desenvolupament.*

1. El Consell de Cooperació al Desenvolupament és l'òrgan consultiu de l'Administració General de l'Estat i de participació en la definició de la política de cooperació internacional per al desenvolupament.

2. En el Consell de Cooperació al Desenvolupament, a més de l'Administració, hi participen els agents socials, els experts, les organitzacions no governamentals especialitzades i les institucions i els organismes de caràcter privat presents en el camp de l'ajut al desenvolupament.

3. El Consell de Cooperació al Desenvolupament ha d'informar la proposta del pla director del pla anual i ha de conèixer els resultats del Document de Seguiment del Pla Anual i de l'avaluació de la cooperació.

4. Se sotmeten a l'informe previ del Consell els avantprojectes de llei i qualsevol altra disposició general de l'Administració de l'Estat que reguli matèries relatives a la cooperació per al desenvolupament. Aquests informes s'han de fer conèixer a la Comissió de Cooperació

Internacional per al Desenvolupament del Congrés dels Diputats.

5. El Consell de Cooperació al Desenvolupament és dotat amb els recursos necessaris per poder complir els seus objectius.

Article 23. *La Comissió Interterritorial de Cooperació per al Desenvolupament.*

1. La Comissió Interterritorial de Cooperació és l'òrgan de coordinació, concertació i col·laboració entre les administracions públiques que executin despeses comptables com a ajut oficial al desenvolupament.

2. Les funcions de la Comissió s'han de dirigir a promoure els objectius següents:

a) La coherència i la complementarietat de les activitats que duguin a terme les administracions públiques en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament.

b) El major grau d'eficàcia i eficiència en la identificació, la formulació i l'execució de programes i projectes de cooperació al desenvolupament impulsats per les diferents administracions públiques, plenament autònomes a aquests efectes, en el marc de les seves competències respectives.

c) La participació de les administracions públiques en la formació del pla director i del pla anual, així com en la definició de les seves prioritats.

3. La seva composició i el seu funcionament es regulen per reglament, i s'hi garanteixen la presència i la intervenció de les comunitats autònomes, les entitats locals o de les instàncies de coordinació supramunicipal en qui deleguin expressament.

Article 24. *La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.*

1. La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional és l'òrgan de coordinació tècnica interdepartamental de l'Administració General de l'Estat en matèria de cooperació per al desenvolupament.

2. La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional ha de sotmetre a l'aprovació del Govern, per mitjà del ministre d'Afers Estrangers, les propostes del pla director i del pla anual i ha de conèixer els resultats del Document de Seguiment del Pla anual i de l'avaluació de la cooperació.

SECCIÓ 4a

Òrgans executius

Article 25. *L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI).*

1. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI), organisme autònom adscrit al Ministeri d'Afers Estrangers, per mitjà de la Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a l'Iberoamèrica, i presidit pel seu titular, és l'òrgan de gestió de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, sens perjudici de les competències assignades a altres departaments ministerials.

2. El personal al servei de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional està integrat per funcionaris públics i personal sotmès a dret laboral.

3. Els funcionaris de les diferents administracions públiques que passin a prestar els seus serveis a l'AECI queden en la situació administrativa que correspongui d'acord amb les normes aplicables a la seva situació de procedència. El sistema de cobertura de destinacions

per part del personal funcionari inclou mesures que tendixin a afavorir la seva especialització en tasques de cooperació.

3. Pel que fa a l'organització, les finalitats, les funcions i les competències, cal atènyer-se al que disposi el seu Estatut, que ha de ser aprovat pel Govern, d'acord amb el que preveu l'article 62 de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 26. *Les Oficines Tècniques de Cooperació.*

Les Oficines Tècniques de Cooperació són unitats adscrites orgànicament a les ambaixades que, sota la direcció del seu cap de Missió i la dependència funcional de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, asseguruen la coordinació i, si s'escau, l'execució dels recursos de la cooperació en la seva demarcació. Així mateix, col·laboren amb els programes i els projectes impulsats per les altres administracions públiques.

CAPÍTOL IV

Recursos materials

SECCIÓ ÚNICA

Modalitats de finançament i execució de la cooperació internacional per al desenvolupament

Article 27. *Col·laboració i cofinançament de programes amb organismes internacionals.*

1. El Govern, a fi de coadjuvar en el desenvolupament dels països menys afavorits a través d'organitzacions internacionals, fomenta la participació dels agents de cooperació en els programes i els projectes gestionats per aquestes instàncies multilaterals, especialment els de la Unió Europea.

2. Espanya participa en la cooperació multilateral per al desenvolupament mitjançant les modalitats següents:

- Contribucions a organitzacions internacionals de caràcter financer i no financer.
- Aportacions espanyoles als programes de cooperació de la Unió Europea.
- Altres programes que s'executin en col·laboració o en règim de cofinançament amb organismes internacionals.

Article 28. *Finançament i execució bilateral.*

La cooperació bilateral per al desenvolupament es finança segons les modalitats següents:

1. Recursos gestionats pel Ministeri d'Afers Estrangers, vinculats a l'execució de programes i projectes de desenvolupament social bàsic de les poblacions beneficiàries, a càrrec dels quals s'han de instrumentar:

Dotacions pressupostàries dirigides a la concessió de microcrèdits i de crèdits rotatoris destinats a millorar les condicions de vida de col·lectius vulnerables i a executar projectes de desenvolupament social bàsic.

Donacions.

Els instruments que preveuen els apartats a), c) i d) de l'article 9.

2. Recursos gestionats pel Ministeri d'Economia i Hisenda, a càrrec dels quals s'instrumenten crèdits concessionalment en els termes internacionals vigents en matèria de crèdit a l'exportació amb suport oficial.

En el cas de crèdits destinats a programes i projectes de desenvolupament social bàsic i que estiguin destinats

específicament a millorar les condicions de vida dels sectors més necessitats de la població, els recursos s'administren conjuntament pels ministeris d'Afers Estrangers i d'Economia i Hisenda, d'acord amb la normativa que s'ha d'elaborar en desplegament d'aquesta Llei.

3. Aquests recursos s'apliquen a programes i projectes que s'atenguin als principis, els objectius i les prioritats que estableix aquesta Llei, i se n'ha de garantir, així mateix, la instrumentació adequada, el rigor i el control en l'aplicació dels criteris de desenvolupament per identificar i seleccionar els projectes que es proposin finançar mitjançant aquests crèdits. S'han de promoure mecanismes que facilitin la seva coordinació adequada amb els programes d'ajut no reemborsable, amb una atenció especial als països pobres molt endeutats.

CAPÍTOL V

Personal al servei de l'Administració General de l'Estat en l'àmbit de la cooperació oficial per al desenvolupament

Article 29. *Personal en territori nacional.*

Les activitats de l'Administració General de l'Estat que es porten a terme a Espanya en el camp de la cooperació per al desenvolupament, les ha d'exercir personal funcionari en situació de servei actiu, d'acord amb el que preveu la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, i per personal laboral de l'Administració de l'Estat, d'acord amb el que regula la normativa específica i sens perjudici de la participació d'objectors de consciència i de personal voluntari, en els termes que estableix la Llei 6/1996, de 15 de gener, del voluntariat.

Article 30. *Personal a l'exterior.*

1. L'Administració de l'Estat disposa de personal destacat en serveis a l'exterior encarregat d'exercir funcions en matèria de cooperació oficial per al desenvolupament.

2. Els llocs directius poden ser ocupats per personal contractat sota una relació de caràcter especial de les que preveu l'article 2.1.a) de l'Estatut dels Treballadors. A aquest personal se li exigeix que tingui titulació universitària o, si s'escau, que acrediti una experiència important en la cooperació al desenvolupament, al costat dels requisits que estableixi la convocatòria pública corresponent. Quan aquests llocs siguin ocupats per funcionaris, aquests passen a la situació administrativa que preveu el seu Estatut.

3. El personal no directiu de la cooperació oficial per al desenvolupament pot ser contractat als països on es dugui a terme aquesta cooperació, d'acord amb el règim jurídic local.

4. Així mateix, pot prestar servei en la cooperació oficial per al desenvolupament personal desplaçat des d'Espanya per un període de temps determinat, el qual es regeix per l'Estatut dels Treballadors, en cas que es tracti de personal laboral, o queda en la situació administrativa que correspongui si es tracta de personal funcionari.

5. L'Administració de l'Estat, amb la finalitat d'afavorir l'estabilitat del personal de cooperació, ha d'establir per reglament les condicions i els terminis aplicables amb relació a l'acompliment dels llocs de treball de la cooperació de l'Estat a l'exterior.

6. El que disposen els apartats anteriors no exclou la participació d'objectors de consciència i personal voluntari als programes i projectes de cooperació per al desenvolupament finançats per l'Administració de l'Estat.

CAPÍTOL VI

La participació social en la cooperació internacional per al desenvolupament

SECCIÓ 1a

La cooperació no governamental

Article 31. *Foment de la cooperació per al desenvolupament.*

L'Estat fomenta les activitats de les organitzacions no governamentals de desenvolupament i les seves associacions per a aquesta finalitat, universitats, empreses, organitzacions empresarials, sindicats i altres agents socials que actuïn en aquest àmbit, d'acord amb la normativa vigent i aquesta Llei, atenent les prioritats definides en els articles 6 i 7.

Article 32. *Les organitzacions no governamentals de desenvolupament.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren organitzacions no governamentals de desenvolupament les entitats de dret privat, constituïdes legalment i sense finalitats de lucre, que tinguin entre les seves finalitats o com a objecte exprés, segons els seus Estatuts, la realització d'activitats relacionades amb els principis i els objectius de la cooperació internacional per al desenvolupament.

Les organitzacions no governamentals de desenvolupament han de tenir plena capacitat jurídica i d'obrar, i han de disposar d'una estructura susceptible de garantir suficientment el compliment dels seus objectius.

Article 33. *Registre de les organitzacions no governamentals de desenvolupament.*

1. Les organitzacions no governamentals de desenvolupament que compleixin els requisits que estableix l'article anterior es poden inscriure en el Registre obert a l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, que és regulat per via reglamentària, o als registres que amb la mateixa finalitat es puguin crear a les comunitats autònomes.

S'han d'articular els procediments de col·laboració corresponents entre l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i les comunitats autònomes per tal d'assegurar la comunicació i l'homologació de les dades registrals.

2. La inscripció en algun d'aquests registres és una condició indispensable per rebre de les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, ajuts o subvencions computables com a ajut oficial al desenvolupament. Aquesta inscripció també és necessària perquè les organitzacions no governamentals de desenvolupament puguin accedir als incentius fiscals a què es refereix l'article 35.

3. El Registre d'Organitzacions no Governamentals de Desenvolupament té caràcter públic, en els termes que regula l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 34. *Ajuts i subvencions.*

Les administracions públiques, dins l'àmbit de les seves competències respectives, poden concedir ajuts

i subvencions públiques i establir convenis estables i altres formes de col·laboració amb els agents socials que recull l'article 31 per a l'execució de programes i projectes de cooperació per al desenvolupament, i establir les condicions i el règim jurídic aplicables que garanteixin, en tot cas, el caràcter no lucratiu d'aquests programes i projectes.

Article 35. *Règim fiscal de les organitzacions no governamentals de desenvolupament i de les aportacions que s'hi efectuen.*

1. El règim tributari de les entitats sense finalitats lucratives que regula el capítol I del títol II de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, és aplicable a les organitzacions no governamentals de desenvolupament inscrites en els registres a què es refereix l'article 33 d'aquesta Llei, sempre que tinguin la forma jurídica i que compleixin els requisits que s'hi exigeixen.

2. L'exempció subjectiva que preveu l'article 45.1.A.c) del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, és aplicable a les entitats que especifica el Reial decret que exerceixen les activitats a què es refereix el precepte esmentat en el marc de la cooperació al desenvolupament.

3. Les activitats de cooperació per al desenvolupament que enumera l'article 9 d'aquesta Llei tenen la consideració d'activitats d'assistència social a efectes de gaudir de l'exempció que preveu l'article 20, apartat u, número 8è de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

4. Les aportacions efectuades per persones físiques i jurídiques a organitzacions no governamentals de desenvolupament incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, donen dret a gaudir dels incentius que preveu el capítol II del títol II de la Llei esmentada.

5. El règim tributari aplicable a les organitzacions no governamentals de desenvolupament, quan no compleixin els requisits que exigeix el capítol I del títol II de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, és el que estableix el capítol XV de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, reguladora de l'impost sobre societats.

6. Aquesta regulació d'incentius fiscals s'entén sens perjudici de la que puguin establir altres administracions públiques en virtut de la normativa vigent i les seves competències en la matèria.

Article 36. *Increment als incentius fiscals en les lleis de pressupostos.*

Les lleis de pressupostos de l'Estat de cada any poden incloure entre les activitats i els programes prioritaris de mecenatge a què es refereix l'article 67 de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, determinades activitats o programes efectuats en el marc de la cooperació per al desenvolupament, a efectes de l'aplicació dels incentius fiscals incrementats que l'esmentat precepte preveu.

SECCIÓ 2a

El voluntariat

Article 37. *El voluntariat al servei de la cooperació per al desenvolupament.*

1. En la gestió o l'execució de programes i projectes de cooperació per al desenvolupament a càrrec d'entitats públiques o privades espanyoles, sense ànim de lucre,

hi poden participar voluntaris que exerceixin les seves activitats mitjançant aquestes entitats.

2. Els voluntaris de cooperació per al desenvolupament han de ser informats, per l'organització a la qual estiguin vinculats, dels objectius de la seva actuació, el marc en què es produeix, els seus drets i deures contractuals i legals a l'estranger, el seu dret a l'acreditació oportuna, així com la seva obligació de respectar les lleis del país de destinació.

3. Els voluntaris de cooperació per al desenvolupament estan vinculats a l'organització en què prestin els seus serveis per mitjà d'un contracte no laboral que, com a mínim, ha de preveure:

a) Els recursos necessaris per afrontar les seves necessitats bàsiques al país de destinació.

b) Una assegurança d'assistència en favor del voluntari que, en tot cas, cobreixi els riscos de malaltia i accident durant el període d'estada a l'estranger i les despeses de repatriació.

c) Un període de formació, si cal.

4. Els voluntaris de cooperació per al desenvolupament tenen dret a les exempcions fiscals, les immunitats i els privilegis que s'estableixen en els acords internacionals sobre la matèria, subscrits per Espanya.

5. En tot el que no preveu aquest article és d'aplicació supletòria la Llei del voluntariat, sens perjudici de l'aplicació de les normes autonòmiques quan correspongui, d'acord amb les competències de les comunitats autònomes en aquest àmbit.

SECCIÓ 3a

Els cooperants

Article 38.

1. Són cooperants els que a una adequada formació o titulació acadèmica oficial, uneixen una experiència professional provada i tenen encomanada l'execució d'un determinat projecte o programa en el marc de la cooperació per al desenvolupament.

2. S'ha de regular l'Estatut del cooperant, en què s'han de fixar, entre altres aspectes, els seus drets i les seves obligacions, el règim d'incompatibilitats, la formació, l'homologació dels serveis que presten i les modalitats de previsió social.

SECCIÓ 4a

Foment de la participació social en la cooperació per al desenvolupament

Article 39. *Mesures per promoure la participació de la societat espanyola en la cooperació per al desenvolupament.*

Les administracions públiques, dins l'àmbit de les seves competències respectives i a càrrec dels seus pressupostos ordinaris, promouen per si mateixes o en col·laboració amb els agents socials descrits en l'article 31 d'aquesta Llei el foment del voluntariat i la participació de la societat espanyola en les iniciatives a favor dels països en desenvolupament, així com la consciència de la solidaritat i la cooperació activa amb aquests països per la via de campanyes de divulgació, serveis d'informació, programes formatius i altres mitjans que es considerin apropiats per a aquesta finalitat.

Disposició addicional primera. *Programes pressupostaris plurianuals.*

D'acord amb el que estableix l'article 61.2 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, també es poden adquirir compromisos de despeses per finançar programes i projectes de cooperació per al desenvolupament que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritza, sempre que l'execució s'iniciï en el mateix exercici.

Juntament amb els pressupostos generals de l'Estat, el Govern ha d'elaborar un informe que reculli de manera integrada els crèdits dels diferents ministeris i organismes públics destinats a finançar programes d'ajut oficial al desenvolupament.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei de l'impost sobre el valor afegit.*

A l'article 20, apartat u, número 8è de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, s'hi incorpora la lletra següent:

«l) Cooperació per al desenvolupament.»

Disposició transitòria primera. *Estructura orgànica del Consell de Cooperació al Desenvolupament i de la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.*

Mentre no s'estableixi el desplegament reglamentari que preveu aquesta Llei, continua subsistent l'estructura orgànica que recullen els Reials decrets 795/1995, de 19 de maig, pel qual es crea i regula el Consell de Cooperació al Desenvolupament, i 451/1986, de 21 de febrer, pel qual es crea la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.

Disposició transitòria segona. *Regulació de la Comissió Interministerial del Fons d'Ajut al Desenvolupament.*

Fins que no s'elabori la normativa a què es refereix l'article 28.2, la Comissió Interministerial del Fons d'Ajut al Desenvolupament es continua regint per la seva regulació específica i informa els projectes a què es refereix el precepte esmentat.

Disposició transitòria tercera.

Fins a l'entrada en vigor de la reglamentació que desplegui les disposicions de l'article 28.1, el Ministeri d'Affers Estrangers pot disposar, mitjançant resolució ministerial, dels fons habilitats anualment en el capítol VIII dels pressupostos generals de l'Estat, per a l'aplicació de l'esmentat article 28.1.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Sens perjudici del que preveu la disposició transitòria primera, queden derogades expressament les disposicions següents:

Reial decret 795/1995, de 19 de maig, pel qual es crea i es regula el Consell de Cooperació al Desenvolupament.

Reial decret 451/1986, de 21 de febrer, pel qual es crea la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.

3. Així mateix, queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 6/1996, de 15 de gener, del voluntariat.

Disposició final primera. *Desenvolupament reglamentari.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei que siguin necessàries, incloent-hi les relatives al règim econòmic i pressupostari.

Disposició final segona.

El Govern ha de promoure totes les accions i les reformes legislatives que siguin necessàries per a l'aprovaçió, en el termini d'un any, de l'Estatut del cooperant, d'acord amb el que estableix l'article 38 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16304 *CORRECCIÓ d'errades de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.* («BOE» 162, de 8-7-1998.)

Havent observat errades en el text de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» número 99, de 25 d'abril de 1998, i al suplement número 1 en llengua catalana, de 20 de maig de 1998, se'n fa la rectificació oportuna:

A la pàgina 13922, primera columna, article 44, apartat 1, quarta línia, i a la pàgina 34 del suplement, segona columna, article 44, apartat 1, tercera línia, on diu: «... l'ocupació del domicili públic...», ha de dir: «... l'ocupació del domini públic...».

A la pàgina 13940, primera columna, annex, definició de «drets especials», paràgraf c), quarta línia, i a la pàgina 51 del suplement, primera columna, annex, definició de «drets especials», paràgraf c), quarta línia, on diu: «... posar en servei en la mateixa zona...», ha de dir: «... posar en servei o mantenir equips terminals de telecomunicacions a la mateixa zona...».

16712 *LLEI ORGÀNICA 6/1998, de 13 de juliol, de reforma de la Llei orgànica del poder judicial.* («BOE» 167, de 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa exigeix que determinats articles de la Llei orgànica

del poder judicial tinguin una redacció que concordi amb les previsions competencials de la Llei reguladora d'aquesta jurisdicció.

La doctrina del Tribunal Constitucional estableix que la Llei orgànica està reservada a matèria orgànica (v. gr. sentències del Tribunal Constitucional 15/1981, de 13 de febrer, i 76/1983, de 15 d'agost). No s'han d'establir ni reformar normes orgàniques mitjançant disposicions d'una llei no orgànica; això exigiria votacions separades i majories diferents al Congrés dels Diputats.

Com tothom sap, la pràctica parlamentària pretén solucionar els supòsits d'avantprojectes mixtos (com és un projecte de llei processal amb determinats articles reformadors de la Llei orgànica del poder judicial). Aquesta pràctica consisteix en la instrumentació de dos textos separats (una llei ordinària i una llei orgànica) per regular els diferents aspectes que, en ocasions, conflueixen en la mateixa matèria. Aquesta solució normativa doble s'ha estat imposant en diversos àmbits reguladors.

En conseqüència, sembla oportú aprovar, mitjançant una llei orgànica independent, la reforma necessària per fer coherents la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i la Llei orgànica del poder judicial.

Es reforma l'article 9.4, i s'hi estableix, en l'últim incís, que si en la producció del dany, hi han concorregut subjectes privats, el demandant també ha de deduir en contra d'ells la seva pretensió davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu. S'entenen per subjectes privats aquells que no estan al servei dels poders públics actuants en cada situació; la responsabilitat dels que sí que ho estan s'exigeix, en tot cas, en els termes que estableix la Llei 30/1992.

Article únic.

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial:

1. L'article 9.4 queda redactat de la manera següent:

«Els de l'ordre contenciós administratiu coneixen de les pretensions que es dedueixin amb relació a l'actuació de les administracions públiques sotmesa al dret administratiu, a les disposicions generals de rang inferior al de la Llei i als decrets legislatius en els termes que preveu l'article 82.6 de la Constitució, de conformitat amb el que estableix la Llei d'aquesta jurisdicció. També coneixen dels recursos contra la inactivitat de l'Administració i contra les seves actuacions materials que constitueixin via de fet.

Així mateix, coneixen de les pretensions que es dedueixin amb relació a la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques i del personal al seu servei, sigui quina sigui la naturalesa de l'activitat o el tipus de relació de la qual es derivi. Si en la producció del dany, hi han concorregut subjectes privats, el demandant també ha de deduir en front dels la seva pretensió davant aquest ordre jurisdiccional.»

2. L'article 58 es redacta de la manera següent:

«La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem coneix:

Primer. En única instància, dels recursos contenciosos administratius contra actes i disposicions del Consell de Ministres, de les comissions delegades del Govern i del Consell General del Poder